

Sygn. akt V KZ 14/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Grzegorzcyk

w sprawie **P. T.**

skazanego z art. 200 § 1 i § 4 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 kwietnia 2015 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu

Okręgowego w S. z dnia 26 stycznia 2015 r., sygn. akt IV Ka [...], o odmowie

przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 3 grudnia 2014 r. (sygnatura jak wyżej) wraz z uzasadnieniem

utrzymuje w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W zaskarżonym zarządzeniu wskazano, że z wnioskiem o doręczenie odpisu wskazanego wyroku wraz z uzasadnieniem wystąpiono w dniu 23 grudnia 2014 r., a więc z przekroczeniem terminu do wystąpienia z wnioskiem o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, jako że wyrok, którego wniosek ów dotyczył zapadł w dniu 3 grudnia 2014 r. i od tej daty liczył się 7-dniowy termin do złożenia tego typu wniosku, a wnioskodawca go nie dotrzymał.

W zażaleniu na to zarządzenie, skarżący podnosi, że został on ustanowiony drugim obrońcą skazanego już po wydaniu wyroku Sądu odwoławczego, bo w dniu 22 grudnia 2014 r., i nie występował bynajmniej z wnioskiem o sporządzenie i doręczenie mu pisemnego uzasadnienia tego wyroku w celu rozważenia złożenia kasacji, lecz jedynie z wnioskiem o doręczenie mu w tym celu wyroku z uzasadnieniem, o którego pisemne uzasadnienie i doręczenie wystąpił z zachowaniem terminu pierwszy, dotychczasowy, obrońca skazanego oraz że

skarżący złożył ów wniosek jeszcze przed sporządzeniem i wysłaniem pisemnego uzasadnienia adwokatowi, który występował z wnioskiem, o jakim mowa w art. 422 k.p.k. W uzasadnieniu tego zażalenia przywołano także postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]z dnia 17 lipca 2002 r., II AKz [...], wywodząc z tego judykatu, że wniosek skarżącego był jedynie tzw. uzupełnieniem wniosku pierwszego z obrońców. Argumentując w powyższy sposób skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając ten wniosek, Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne. Wprawdzie rzeczywiście nowoustanowiony, drugi, obrońca wystąpił do Sądu Okręgowego z wnioskiem o doręczenie na adres jego kancelarii „odpisu wyroku (...) wraz z jego pisemnym uzasadnieniem” (k. 1423), a więc nie żądał sporządzenia tego uzasadnienia, co było naturalne jako że złożenie tego wniosku miało miejsce w bez mała dwa tygodnie po upływie terminu do wystąpienia z żądaniem sporządzenia i doręczenia pisemnego uzasadnienia. Jednakże, jak wynika z przepisu art. 423 § 2 k.p.k., wyrok z uzasadnieniem doręcza się jedynie temu, kto złożył uprzednio wniosek przewidziany w art. 422 k.p.k., a więc wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Kodeks nie zna przy tym instytucji żądania doręczenia stronie, czy jej przedstawicielowi procesowemu, odpisu wyroku z uzasadnieniem, jeżeli nie występowali oni uprzednio o sporządzenie takiego uzasadnienia i przekazaniem im go wraz z wyrokiem. Podmioty te mogą jedynie wówczas samodzielnie pozyskać zarówno uzasadnienie, jak i sam wyrok w trybie przewidzianym w art. 156 k.p.k.

Przywołane w uzasadnieniu tego zażalenia postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 lipca 2002 r., II AKz 324/02, LEX nr 75425, w którym wskazuje się na możliwość istnienia jednak tzw. wniosku, który stanowi uzupełnienie innego wniosku, złożonego uprzednio z zachowaniem wymogu z art. 422 § 1 k.p.k., nie przystaje do sytuacji, jaka zaistniała w tej sprawie. W judykacie tym chodziło bowiem o sytuację, gdy po złożeniu przez obrońcę oskarżonego, z zachowaniem terminu przewidzianego w § 1 art. 422 k.p.k., wniosku o sporządzenie i doręczenie odpisu wyroku z uzasadnieniem, wniosek taki złożył również sam oskarżony, tyle że już po upływie owego terminu, kiedy to uznano, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem powinno doręczyć się również samej stronie.

Chodziło zatem o spóźnione wystąpienie z przedmiotowym wnioskiem samej strony.

Zauważyć jednak należy, że już w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2006 r., I KZP 10/06, OSNKW 2006, z. 7-8, poz. 65 - aprobując pogląd wyrażony we wskazanym wyżej postanowieniu Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 2002 r. – stwierdzono, iż wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku, złożony przez obrońcę oskarżonego zobowiązuje sąd do doręczenia takiego uzasadnienia wraz z wyrokiem jedynie temu obrońcy, chyba że z treści samego wniosku lub z innych okoliczności ujawnionych w sprawie wynika, że odpis ten powinien być doręczony również albo wyłącznie oskarżonemu, ewentualnie także innemu obrońcy. W piśmiennictwie podnosi się zaś, że owymi innymi okolicznościami, o jakich mowa w tej uchwale, mogą być m.in. śmierć samego wnioskodawcy, rozwiązanie z nim stosunku obrończego przez oskarżonego już po złożeniu omawianego wniosku, czy zmiana obrońcy z urzędu, zaistniała także po zrealizowaniu przez niego uprawnienia z art. 422 § 1 k.p.k. (zob. np. T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego, Komentarz, t. I, Warszawa 2014, s. 1394).

Przypomnieć też trzeba, że już w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 1974 r., VI KZP 14/74, OSNKW 1974, z. 9, poz. 161 - na gruncie podobnego jak w art. 423 § 2 k.p.k. rozwiązania, zawartego w art. 371 d.k.p.k. - wskazano, iż w wypadku, gdy pierwszy obrońca oskarżonego złożył wniosek o sporządzenie na piśmie uzasadnienia wyroku, środek odwoławczy może wnieść także potem ustanowiony przez oskarżonego drugi jego obrońca, ale pod warunkiem, że uczyni to z zachowaniem terminu do wnoszenia takiego środka liczonego od daty doręczenia wyroku z uzasadnieniem pierwszemu obrońcy. Stanowisko to uznać należy za nadal aktualne.

Tylko zatem wtedy, gdy obrońca będący wnioskodawcą, bądź oskarżony, jako taki wnioskodawca, wskaże, że uzasadnienie to powinno być doręczone jeszcze innemu przedstawicielowi procesowemu lub gdy z innych okoliczności, o których była wcześniej mowa to wynika, nowoustanowiony, kolejny, obrońca powinien otrzymać od sądu również wyrok wraz z uzasadnieniem. Takie sytuacje nie miały jednak miejsca w niniejszej sprawie.

W konsekwencji nie można mówić o zaistnieniu podnoszonych w tym zażaleniu naruszeń, a zaskarżone zarządzenie uznać należy za w pełni zasadne. Dlatego też wniesiony środek odwoławczy nie może zostać uwzględniony.

I.n